

A portrait of Nicolae Iorga, an elderly man with a white beard, looking slightly to the left. The background is a textured green.

BIBLIOTECA ȘCOLARULUI

Nicolae
IORGĂ
**ISTORIA
LITERATURII
ROMÂNEŞTI**

LITERA

biblioteca școlarului

Nicolae
IORGA
—♦—
ISTORIA LITERATURII
ROMÂNEȘTI

Litera
INTERNATIONAL
BUCUREȘTI — CHIȘINĂU

TABEL CRONOLOGIC

- 1871 În noaptea de 5/17 iunie se naște Nicolae Iorga, în ora-ul Botoșani. Era fiul avocatului Nicu Iorga, în vîrstă de 33 de ani, și al Zulniei Iorga, în vîrstă de 29 de ani. Tatăl său moare în ziua de 20 martie 1876, pe cînd copilul nu împlinea cinci ani. Pentru ocoul produs asupra copilului să se vedea capitolul „Traumele copil[riei]”, din volumul nostru *Nicolae Iorga*, Editura Demiurg, 1994, p. 27—32. Mama lui va fi longevivă și va trăi pînă în viață la vîrsta de nouăzeci și trei de ani, în ziua de 6 aprilie 1934 (cf. N. Iorga, *Memorii*, vol. VII, p. 159).
- 1878 *aprilie*. N. Iorga începe cursurile –colii primare în ora-ul natal, pe care le termină în anul 1881.
- 1881 Începe liceul tot la Botoșani (liceul „August Treboniu Laurian”).
- 1886 Se mută la Iași; urmărează, începând din clasa a VI-a, cursurile Liceului Național din localitate.
- 1888 Trece examenul de bacalaureat. În luna septembrie se înscrie la Facultatea de Litere din același oraș.
- 1889 *decembrie*. Trece examenul de licență cu calificativul „magna cum laude”. Această perioadă a vieții sale este înfățișată în capodopera: *O viață de om — a-a cum a fost*, capitolele I—IX. Dintre amintirile foților săi colegi de liceu vezi însemnările juristului și omului politic G. G. Mironescu: „Amintiri despre Nicolae Iorga”, în volumul: *N. Iorga, Opera Omului Prieteniei*, Editura Artemis, București, 1992, p. 101—105.
- 1890 18 *februarie*.斯特拉图斯 debut publicistic al lui N. Iorga în ziarul „Lupta” condus de Gheorghe Panu, cu o cronică asupra dramei *N/pasta* de I. L. Caragiale, situându-se de partea dramaturgului violent atacat pentru această nouă creație a sa. De acum încolo, în paginile unor reviste –tîrnăvînice și literare („Arhiva literară” și –tîrnăvînică, „Revista nouă”, „Literatură” și artă română, „Contemporanul” etc.), dar și în paginile unor cotidiene („Lupta”, „Drapelul” = a.), N. Iorga va desfășura o amplă activitate.

vitate publicistic[, de critic =i istoric al literaturii rom`ne, scriind studii =i articole despre literatura rom`n[=i universal[. Cea mai mare parte a scrierilor sale din aceast[perioad[, care]l situeaz[ca pe unul din criticii rom`ni cu cel mai larg orizont din secolul al XIX-lea, au fost str`nse]n edi`ia *Pagini din tinere]e*, vol. I—II, Editura pentru Literatur[, 1968. Tot]n aceste volume se afl[=i o selec]ie din opera sa beletristic[: versuri =i note de drum din perioada]nceputurilor sale.

25 martie. Se c[s[tore=te cu Maria Tasu, fiica magistratului Vasile Tasu.
15 aprilie. }ntreprinde prima sa c[l[torie]n str[in]tate, =i anume]n Italia. }n toamn[, primind bursa „Iosif Nicolaescu“,]ncepe c[l[toriile sale de studii]n Fran]a, Germania, Anglia. Pentru aceast[perioad[, a se vedea autobiografia citat[, capitolele XI—XIV. C[l[toria]n str[in]tate va deschide un capitol nou]n via]a lui N. Iorga, prin acumul[rile intelectuale datorate frecvent[rii cursurilor unor mari profesori ai vremii, unii r[m`n`ndu-i prieteni, solicit`ndu-i studii]n reviste de specialitate, c[r]i despre Istoria Rom`niei, invit`ndu-i la congrese sau pentru lec\ii =i conferin]e. }n acela=i timp,]ncep`nd cu volumul *Amintiri din Italia* (1895), Iorga va scrie, practic, despre toate c[l[toriile sale]n str[in]tate, care se vor desf[-ura p`n[]n 1939, mai bine de patru decenii, volume,]nsemn[ri]n reviste =i ziare, constituind una din biruin]ele sale literare, ce]l situeaz[printre cei mai de seam[scriitori rom`ni ai genului. Toate notele sale de drum din str[in]tate au fost reunite]n edi`ia *Pe drumuri dep[rtate*, trei volume, Editura Minerva, 1987.

1895 }n urma unui concurs viu disputat ob\ine catedra de istorie universal[a Universit[ei din Bucure=ti. Lec\ia de deschidere, \inut[]n luna noiembrie, s-a intitulat „Despre utilitatea studiilor istorice“. Lec\iile de deschidere ale cursurilor universitare, discursul de recep]ie la Academia Rom`n[=i alte contribu]ii teoretice legate de =tiin]a istoriei au fost adunate]n volumul *Generalit[i cu privire la studiile istorice*, ap[rut]n dou[edi\ii antume (1911 =i 1933), a treia, cea mai complet[, ap[r`nd postum,]n 1944.

1897 Este ales,]n unanimitate, membru corespondent al Academiei Rom`ne.
1901 4 februarie. Se c[s[tore=te, la Bra=ov, cu Ecaterina Bogdan, sora istoricului Ioan Bogdan =i a criticului G. Bogdan-Duic[. }n prealabil divor\ase de prima lui so]ie, Maria Tasu. Cu privire la via]a personal[a lui N. Iorga =i a familiei sale, a se vedea edi`ia fundamental[de scrisori, documente, fragmente de jurnal: *Scrisori c[tre Catinca*, Editura Minerva, 1991.

Cu *Istoria literaturii române în secolul al XVIII-lea (1688—1821)*, tipărită în două volume: I. *Epoca lui Dimitrie Cantemir — Epoca lui Chesarie de Rîmnic*, II. *Epoca lui Petre Maior — Excursuri*, N. Iorga inaugurează o serie de istorii ale literaturii române: vor apărea: *Istoria literaturii române=ti în veacul al XIX-lea, de la 1821 înainte. În legătură cu dezvoltarea culturală a neamului* (trei volume); *Istoria literaturii române=ti contemporane: I. Crearea formei, 1867—1890, II. Crearea fondului*. A mai publicat *Istoria literaturii române=ti, Introducere sintetică*. N. Iorga a scris și *Istoria literaturilor române*, în dezvoltarea și legăturile lor, în trei volume, primul din 1920.

2 decembrie. Apare revista „S[m[n[torul“, sub direcția lui Alexandru Vlahuță și G. Coșbuc. N. Iorga își începe colaborarea în ziua de 4 mai 1903. Articolul-program care marchează direcția ideologică imprimată de el acestei publicații și nașterea curentului al cărui întemeietor și mentor a fost — s[m[n[torismul — apare în numărul din 18 mai 1903. O selecție din articolele, cronicile și notele sale apară în două volume, cu titlul *O luptă literară* (1914, 1916). În anul 1979, la Editura Minerva, a apărut, cu același titlu, în două volume, cel dintâi reunind paginile selectate de N. Iorga în ediția din timpul vieții sale, cel de al doilea paginile rămasă în periodice, cea mai completă culegere din texte semnante de N. Iorga în „S[m[n[torul“, cu titlul *O luptă literară* (vol. I—II).

1906 13 martie. Numele lui N. Iorga este pronunțat ca inițiatorul manifestației de protest a tineretului studios împotriva unei reprezentări cu o piesă franceză, jucată în limba franceză de artiști amatori din rândurile aristocrației române=ti, pe scena Teatrului Național din București. Au loc manifestații și incidente între studenți și armata. La acțiunea lui N. Iorga s-au ralat numeroși intelectuali români. Istoricul acestui moment al vieții lui N. Iorga, în volumul *Lupta pentru limba română*, publicat în numărul din 22 octombrie.

10 mai. Apare primul număr al publicației „Neamul Românesc“ care, cu o periodicitate diferită, este principala tribună prin care se exprimă atitudinea lui N. Iorga față de fenomenele sociale, politice, culturale, din vară și străinătate.

- 1907 După scoalele \[r[ne=ti (N. Iorga fusese considerat unul dintre „instigatori“), candidează la alegerile pentru Camera Deputa\ilor =i este ales la Ia=i. }ncepe o lungă carieră de parlamentar, fiind socotit unul din marii no=tri oratori. }n 1939—1940 va ap[rea,]n trei volume, o selec\ie din *Discursurile parlamentare* ale lui N. Iorga.
- 1908 2 iunie. Se inaugurează cursurile Universit[ei Populare de vară de la V[alea de Munte care, cu o pauză de c`\\va ani, cauzată de primul r[zboi mondial, vor dura mai bine de trei decenii. Ultima edi\ie organizată de savant =i cu participarea sa are loc]n vara anului 1940. Cursurile vor fi reluate, cu intermiten\ă, după moartea savantului, p`n[]n zilele noastre.
- 1911 |ine discursul de recep\ie ca membru titular al Academiei Rom`ne. Discursul se intitulează [*Două concep\ii istorice*. R[spunsul a apar\inut fostului s[u profesor, A. D. Xenopol.
- 1916 }n urma]nfr[ngerilor suferite de armata rom`nă se refugiază la Ia=i, unde tip[re=te, cu o frecven\ă cotidiană, „Neamul Rom`nesc“. }n ziua de 14 decembrie 1916 roste=te un discurs]n Parlamentul refugiat la Ia=i, considerat unul din cele mai]nalte expresii ale artei oratorice rom`ne=ti, care a st[rnit un ecou ie=it din comun.
- 1919—1940 Cei douăzeci =i unu de ani ai perioadei dintre cele două r[zboaie mondiale sunt marca\i printr-o activitate febrilă de profesor, conferen\iar, orator parlamentar, autor de sinteze istorice =i culturale. De asemenei, pe scena Teatrului Na\ional din Bucure=ti,]n special, dar =i pe aceea a Teatrului Popular,]nfiin\at =i condus de el, i se joacă un număr important de piese de teatru. Cu o frecven\ă anuală sau, uneori, mai des,]ntreprinde c[il[torii]n străin[tate,]n special, pentru cursurile sale de la Sorbona. Pentru a avea o imagine a c[il[toriilor lui N. Iorga peste hotare, din 1890 p`n[]n 1939, vom spune c[\\rile cele mai des vizitate au fost: Italia, Fran\ă, Elve\ia, Belgia, Olanda, Jugoslavia, Austria, de două ori Spania, o singură dată Norvegia, Turcia, Grecia, Portugalia, Bulgaria, Cehoslovacia, Polonia. Nu a c[il[torit]n Rusia =i]n Finlanda. O situa\ie specială are Germania, unde =i-a f[cut cea mai mare parte a studiilor,]n ultimul deceniu al secolului trecut. Revine]n 1913,]n drum spre Anglia =i]n 1927,]n drum spre Norvegia. După venirea lui Adolf Hitler la putere, nu a mai c[il[torit]n Germania.

- 1930 27 ianuarie—20 martie. Întreprinde o călătorie în Statele Unite ale Americii, singura lui călătorie în afara Europei (vezi *Pe drumuri deținute*, ed. cit., vol. III).
- 1931 17 aprilie—31 mai 1932. Este Președintele Consiliului de Miniștri al României, în fruntea unui cabinet de „tehnicieni“. Guvernarea să aflat obiectul unor opinii controversate, din pricina faptului că N. Iorga a luat puterea într-o perioadă economică neprielnică, momentul maxim desfășurării în aria noastră a crizei economice mondiale.
- Apar primele două volume din *Memorii*. Prin memorii N. Iorga înălțegea notele sale zilnice, evenimentele fiind însemnate, după propria sa mărturie, în seara fiecărui zile. Vor apărea =apte volume, prima însemnată fiind din ziua de 17 mai 1917, ultima din 24 februarie 1938. Însemnările dinainte de 17 mai 1917 se află în arhiva N. Iorga, evacuată odată cu tezaurul național la Moscova, în timpul primului razboi mondial.
- 1932 Apare *Sub trei regi*, cu supratitlul *România contemporană de la 1904 la 1930* =i subtitlul *Istorie a luptei pentru un ideal moral =i național*.
- 1934 Un an deosebit de bogat în tipăritură de referință: *Byzance après Byzance; Histoire de la vie byzantine, O viață de om — a-a cum a fost*, vol. I—III, monumentală autobiografie, considerată o capodoperă a literaturii române; *Oameni care au fost*, primul volum reunind într-o serie de patru volume portretele sale publicate începând din 1904, culme a artei noastre portretistice.
- 1936 Apare primul volum din *Sfaturi pe întuneric*, o selecție din conferințele sale radiofonice, rostită începând din 1920. Următorul volum va apărea în 1940 =i va cuprinde conferințele învățute la Radio pînă la sfîrșitul anului 1938.
- Apar primele două volume din *Istoria românilor*, urmănd ca pînă în 1940 să fie tipărite toate cele zece tomuri ale acestei lucrări care sintetizează gândirea =i cercetările savantului.
- 1939 Apare *România cum era pînă la 1918*, vol. I. *România „Munteană”*, vol. II. *Moldova =i Dobrogea =i Neamul Românesc în Ardeal =i /ara ungurească la 1906*, cuprinsă și notele sale de drum prin țară, începând din anul 1903, când tipărește volumul *Drumuri =i ora=ă*. Apar, în două volume, *Toate poezile lui N. Iorga*, vol. I — 1917, vol. II — 1940.
- 1940 Apare, în două volume, *Histoire des Roumains de Transylvanie et de Hongrie*, ediția a II-a.

De-i în 1936 parlamentul României l-a numis profesor pe viață — împreună cu doctorul Gheorghe Marinescu — imediat după 6 septembrie 1940 este pensionat. Una după alta, publicațiile conduse de el, „Neamul Românesc”, „Cuget clar” („Noul Sămânțor”), încetează să mai apară. În noaptea de 27/28 noiembrie este asasinate în perioada Strejnicul. Fusese ridicat, cu cîteva ore mai înainte, de la vila sa de la Sinaia, de către o echipă a „Gărzii de fier” condusă de Traian Boieru.

VALERIU RĂPEANU